

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **P. H.**, zast. JUDr. Richardem Pustějovským, advokátem se sídlem Matiční 730/3, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 1. 2020, č. j. 19 A 19/2019 - 35,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2019, č. j. MSK 170104/2018, sp. zn. DSH/35136/2018/Bla. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru správních činností, oddělení přestupkových agend (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 6. 11. 2018, č. j. OSČ/75789/2018, sp. zn. OSČ/18645/2017-PD 143/2017/Koc, kterým byl stěžovatel uznán vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 3 a § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se dopustil tím, že dne 22. 2. 2017 v 12:08 hodin řídil v Novém Jičíně na ul. Gen. Hladě vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožoval ostatní účastníky provozu (vozidlo mělo zatmavené přední boční sklo na straně řidiče, jehož propustnost byla změřena na 18,93 %) a tím, že téhož dne řídil vozidlo, ačkoli nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění, za což mu byla uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 18 měsíců.

[2] Dne 22. 2. 2017 zastavila hlídka Policie České republiky vozidlo se zatmavenými předními bočními skly, které řídil stěžovatel. Na místě přítomní policisté zjistili, že stěžovatel má „*platnou blokadu řídicího oprávnění*.“ Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 26. 9. 2016, č. j. OSČ/66825/2016, sp. zn. OSČ/48269/2016-PD 495/2016/Wit, byl totiž stěžovateli uložen mj. zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 4 měsíců (toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 10. 2016). Stěžovatel však po právní moci rozhodnutí, kterým mu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel, svůj řídicí průkaz v rozporu s § 94a zákona o silničním provozu neodevzdal – naopak, tímto řídicím průkazem se prokázal hlídce Policie České republiky při silniční kontrole dne 22. 2. 2017. Hlídka proto stěžovateli řídicí průkaz zadržela, o čemž sepsala „*úřední záznam o vydání – odnětí věci*“ a následně celou věc oznámila správnímu orgánu I. stupně, který rozhodl tak, jak je uvedeno výše.

[3] Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal stěžovatel odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl, přičemž potvrdil závěry správního orgánu I. stupně.

II. Rozhodnutí krajského soudu

[4] Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel žalobu. Namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť neobsahuje výrok o započtení doby, po kterou stěžovatel na základě úředního opatření ze dne 22. 2. 2017 (zadržení řídicího průkazu) nesměl řízení motorových vozidel vykonávat, do doby uloženého zákazu činnosti. Stěžovateli byl zadržen řídicí průkaz celkem na dobu 19 měsíců, přičemž po celou tuto dobu nemohl řídit motorová vozidla, aniž by se doba zadržení promítla do uloženého trestu zákazu činnosti.

[5] Krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že pro posouzení věci je zásadní skutečnost, že stěžovateli byl dřívějším rozhodnutím (rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 26. 9. 2016, č. j. OSČ/66825/2016, sp. zn. OSČ/48269/2016-PD 495/2016/Wit) uložen zákaz řízení motorových vozidel na dobu 4 měsíců. Již tímto dřívějším rozhodnutím (resp. dnem nabytí právní moci) stěžovatel pozbyl řídicí oprávnění. Byl proto povinen svůj řídicí průkaz odevzdat do 5 pracovních dnů příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Dne 22. 2. 2017 mu hlídka policie řídicí průkaz nezadržela z toho důvodu, že řídil vozidlo se zatmavenými skly, ale z toho důvodu, že se jednalo o neplatný doklad ve smyslu § 118 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť údaje v něm uvedené vzhledem k dříve uloženému zákazu činnosti neodpovídaly skutečnosti. Jelikož se nejednalo o zadržení řídicího průkazu v souvislosti se skutkem spáchaným dne 22. 2. 2017, nemohla být doba, po kterou byl řídicí průkaz stěžovateli jako neplatný zadržen, započítána do doby zákazu činnosti. Žalobu proto krajský soud podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jako nedůvodnou zamítl.

III. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[6] Rozhodnutí krajského soudu napadl stěžovatel kasační stížností. Krajskému soudu vytýkal vadu řízení a nepřezkoumatelnost [§ 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s.]. Konkrétně uvedl, že řídicí průkaz mu byl dne 22. 2. 2017 zadržen proto, že řídil vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích (vozidlo se zatmavenými skly), čemuž odpovídá obsah spisu i veškeré provedené důkazy, nikoli proto, že jde o neplatný řídicí průkaz. Důvod zadržení řídicího průkazu nelze podle názoru stěžovatele později měnit. O neplatnosti řídicího průkazu vůbec nevěděl a hlídka Policie České republiky mu tento důvod zadržení vůbec nesdělila. Obsah spisu tak neodpovídá tomu, z jakého důvodu byl stěžovateli řídicí průkaz skutečně zadržen. Jelikož byl řídicí průkaz zadržen v souvislosti se spáchaným přestupkem, měla být doba jeho zadržení započítána do doby zákazu činnosti.

pokračování

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti plně odkázal na napadený rozsudek krajského soudu a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je řádně zastoupen (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k následujícímu závěru.

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Podstatou kasační stížnosti je posouzení otázky započtení doby zadržení řidičského průkazu do doby uloženého zákazu řízení motorových vozidel. Mezi stranami tak v řízení o kasační stížnosti není sporná otázka viny stěžovatele, nýbrž otázka uloženého trestu.

[11] V návaznosti na obsah kasační stížnosti Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že neshledal napadený rozsudek nepřezkoumatelným. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí opřené o odůvodnění, ze kterého je zcela zřejmé, proč krajský soud stěžovatelu žalobu zamítl. Otázkou správnosti, resp. zákonnosti tohoto rozsudku se zdejší soud zabýval dále.

[12] Zákon o silničním provozu v § 94a odst. 1 stanoví, že držitel řidičského oprávnění pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložen správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Nastane-li takto zákonem předvídaná skutečnost, je držitel řidičského průkazu povinen tento řidičský průkaz odevzdat příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o zákazu činnosti (viz § 94a odst. 2 téhož zákona). Uplyne-li doba zákazu řízení motorových vozidel, je osoba, která řidičské oprávnění pozbyla podle § 94a zákona o silničním provozu, povinna požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o vrácení řidičského oprávnění (§ 102 téhož zákona, srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011 - 52).

[13] Stěžovateli byl rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 26. 9. 2016, č. j. OSČ/66825/2016, sp. zn. OSČ/48269/2016-PD 495/2016/Wit, uložen zákaz řízení motorových vozidel na dobu 4 měsíců. S ohledem na výše formulovanou zákonnou povinnost odevzdat řidičský průkaz byl tedy stěžovatel povinen do 5 pracovních dnů od právní moci rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 26. 9. 2016, č. j. OSČ/66825/2016, sp. zn. OSČ/48269/2016-PD 495/2016/Wit, tj. od 26. 10. 2016 povinen svůj řidičský průkaz odevzdat. To však neučinil, řidičský průkaz si ponechal a dne 22. 2. 2017 se jím prokázal hlídce policie, která mu řidičský průkaz zadržela.

[14] V době, kdy jej hlídka policie zastavila při silniční kontrole, však údaje na řidičském průkazu neodpovídaly skutečnosti, neboť stěžovatel již dříve pozbyl řidičské oprávnění, v důsledku čehož byl údaj o řidičském oprávnění uvedený na řidičském průkazu neplatný, což způsobilo neplatnost celého řidičského průkazu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2019, č. j. 4 As 7/2019 - 31, č. 3920/2019 Sb. NSS). V takovém případě bylo zcela namístě zadržet řidičský průkaz jako neplatný, tj. zadržet jej z důvodu uvedeného v § 118a odst. 1 písm. h) ve spojení s § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu.

[15] Zákon o silničním provozu v § 118c odst. 3 stanoví, že doba zadržení řidičského průkazu se započítává do doby výkonu správního trestu nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, pokud byl tento správní trest nebo trest řidiči uložen za skutek, za který mu byl zadržen řidičský průkaz. Jelikož však stěžovatel pozbyl řidičské oprávnění v důsledku dříve uloženého zákazu činnosti, nikoli v důsledku přestupků spáchaných dne 22. 2. 2017, pozbyl řidičské oprávnění na základě jiných skutečností, než jsou nyní projednávány přestupky. Řidičský průkaz mu tak byl zadržen proto, že se jednalo o neplatný doklad, nikoli proto, že řídil vozidlo se zatmavenými skly.

[16] Pro nyní posuzovaný případ je tedy podstatné, že stěžovatel při spáchání přestupků dne 22. 2. 2017 nebyl držitelem řidičského oprávnění (přestože měl u sebe řidičský průkaz), neboť dřívějším rozhodnutím mu byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. A skutečnost, že stěžovatel v rozporu se zákonem o silničním provozu řidičský průkaz neodevzdal, na tom nic nemění.

[17] Obdobnou situací se zdejší soud zabýval také v rozsudku ze dne 30. 9. 2014, č. j. 9 As 93/2014 - 27, na který odkázal v napadeném rozhodnutí také krajský soud. Výslovně přitom konstatoval, že dobu zadržení neplatného řidičského průkazu nebylo možné započíst do doby následně uloženého zákazu činnosti. V opačném případě by totiž řidičům, kteří řidičský průkaz řádně odevzdali, nemohl být řidičský průkaz zadržen, a nemohla by tak být doba zadržení řidičského průkazu započítána do doby zákazu činnosti; kdežto řidiči, kteří si v rozporu se zákonem řidičský průkaz ponechají, by v důsledku svého protiprávního postupu byli zvýhodněni fakticky kratším zákazem činnosti.

[18] Jelikož byl stěžovateli řidičský průkaz zadržen proto, že mu byl rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 26. 9. 2016, č. j. OSČ/66825/2016, sp. zn. OSČ/48269/2016-PD 495/2016/Wit, uložen trest zákazu řízení motorových vozidel (tj. ještě před spácháním nyní projednáváných přestupků), a nikoli proto, že dne 22. 2. 2017 spáchal další přestupky, nebylo možné dobu zadržení řidičského průkazu ode dne 22. 2. 2017 započíst do doby nově uloženého zákazu činnosti. Jak zdejší soud uvedl v rozsudku ze dne 13. 11. 2014, č. j. 9 As 55/2014 - 35: *„Zápočet představuje kompenzaci újmy, spočívající v tom, že držitel řidičského oprávnění nesmí řídit motorové vozidlo, ačkoliv mu ještě neběží lhůta, po kterou je mu stanovena sankce zákazu činnosti. Tato lhůta může běžet až od právní moci rozhodnutí o přestupku a uložení sankce a nemusí být totožná se začátkem doby zadržení řidičského průkazu. Uvedený smysl zápočtu doby však není dán v situaci, kdy řidič není v době zadržení řidičského průkazu již držitelem příslušného řidičského oprávnění, tedy mu žádná újma nevzniká.“* Obdobně viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2018, č. j. 2 As 424/2017 - 39.

[19] Pokud jde o stěžovatelovu námitku, že o neplatnosti řidičského průkazu nevěděl a že správní orgány fakticky změnil v průběhu správního řízení skutečný důvod zadržení řidičského průkazu, k tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že tyto námitky nemají oporu ve spise. Správní spis obsahuje listiny, ze kterých je naprosto zřejmé, že již při silniční kontrole provedené dne 22. 2. 2017 byl stěžovatel upozorněn na to, že jeho řidičský průkaz je neplatný v důsledku dříve uloženého zákazu činnosti. To vyplývá jak z úředního záznamu ze dne 22. 2. 2017 sepsaného hlídkou policie, tak z oznámení přestupku správnímu orgánu I. stupně založeného na č. l. 2. Toto oznámení přitom stěžovatel podepsal a vlastní rukou do něj uvedl: *„o blokadě jsem nevěděl, na telefonické předvolání budu reagovat a dostavím se.“* Tímto vyjádřením stěžovatel potvrdil, že si byl od samého počátku vědom toho, že nejenže řídil vozidlo se zatmavenými skly, ale rovněž toho, že ve správním řízení bude řešen přestupek spočívající v řízení bez příslušného řidičského oprávnění. Pokud jde o samotnou skutečnost, zda stěžovatel o uložení zákazu činnosti věděl, či nevěděl, odkazuje Nejvyšší správní soud na správní spis, ve kterém je založena doručka rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 26. 9. 2016, č. j. OSČ/66825/2016,

pokračování

sp. zn. OSC/48269/2016-PD 495/2016/Wit, kterým byl stěžovateli uložen zákaz činnosti ještě před spácháním nyní projednávaných přestupků.

V. Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud uzavírá, že neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[21] Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu jejich náhradu Nejvyšší správní soud nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. ledna 2021

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu